

Bemærkninger til lovforslaget

Til nr. 1 og 2.

Det er en uskik, som medfører unødige papirbe-
sværligheder, at den, der har nået pensionsalderen,
skal indsende særlige begæringer for at få sin pen-
sion. I hvert tilfælde under nutidens EDB-styring
må pensionen direkte kunne tilstilles den, der er
berettiget dertil.

Til nr. 3.

Ventetillægsordningen er umoralsk, fordi den
frister den ældre til at spille hasard om, hvor læn-
ge han vil leve. En sådan ordning er især til skade
for de mest udslidte og økonomisk svagest funder-
ede af samfundets ældre medborgere. Modsat hvad
tilfældet er med den almindelige folkepension
(Lovforslag nr. 132 af 17. december 1975 § 1, nr. 7,
se Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp.
3261 og 5886 samt tillæg A. sp. 2323) er der ikke
her behov for nogen særlig overgangsordning, da
beløbene drukner i økonomien i øvrigt.

Til nr. 4.

Uanset at folketinget den 27. maj 1977 nedstem-
te fremskridtspartiets forslag om, at kvindelige
ATP-medlemmers indbetalinger bruges til enke-
mandspension ganske på linje med, at mandlige
medlemmers indbetalinger giver ret til enkepen-
sion, genfremstattes forslaget herom, idet forslagsstil-
lerne håber, at folketingets øvrige partier nu har
indset, at kvindediskrimineringen ikke bør fortsæt-
te. Selv om de andre partier i folketinget stadig går
ind for denne forskelsbehandling, finder forslags-
stillerne det vigtigt, at emnet stadig holdes på
dagsordenen, så modstanden kan blive nedbrudt
gennem saglig drøftelse.

Til nr. 5 og 7.

Forslaget er et led i fremskridtspartiets kamp
mod alle de mange urimelige straffesager, som
forvoldes af mindre velgennemtænkte regler i sær-
lovgivningen.

Til nr. 6.

Forslaget er alene en rent redaktionel nødven-
dighed som følge af, at forslag nr. 5 gennemføres.

Til nr. 8.

Arbejdsmarkedets Tillægspension gennemførtes
i 1964 som et led i et af datidens kriseforlig.

Det har aldrig været nogen rimelig lov.

For det første er det uheldigt, at lønmodtager-
nes arbejds løn placeres i diverse fonde i stedet for
at blive udbetalt til fri rådighed for den, der har
gjort arbejdet.

For det andet medfører ordningen et særdeles
mærkbart administrationsbesvær – navnlig rundt
om i virksomhederne – og noget sådant er jo en af
hovedårsagerne til, at dansk økonomi er kommet i
uføret, hvorfor fremskridtspartiet da også i beslut-
ningsforslag nr. 61 af 22. august 1977, nr. 12, (se
Folketingstidende 1976-77, 2. samling, forhandlin-
gerne sp. 5902 og 5917 og tillæg A, sp. 5361) fore-
slog ATP omlagt, således som nærværende forslag
går ud på.

For det tredje er det uheldigt, når pensionslov-
givningen gør forskel på de forskellige befolk-
ningsgrupper. For alle bør den almindelige folke-
pension komme til at overstige den nuværende
pension med tillæg af de smålønser, der ydes over
ATP. Fremskridtspartiet har fremsat forslag om en
sådan ensartet pensionsordning, senest den 15.
marts 1977 (lovforslag nr. 101, se Folketingstiden-
de 1976-77, 2. samling, forhandlingerne sp. 667 og
2242 samt tillæg A sp. 3399).

For det fjerde er forholdet, at selv om man le-
ver til sit 90. år, ville det i de fleste tilfælde være
betydelig mere fordelagtigt for lønmodtageren at
tegne en opsparingsforsikring for det beløb, man i
øjeblikket indbetaler til ATP.

For det femte betyder ATP-ordningen for sam-
fundet, at der spildes unødige ressourcer på goldt
papirarbejde, og at man igennem ATP-
fondsmidlernes anvendelse øger graden af sociali-
sering her i landet. Begge dele er med til at fattig-
gøre Danmark.

Med andre ord: lønmodtagerne taber penge,
arbejdsgiverne taber penge, og samfundet som